

SLIM

UDVIKLING AF KØNS - OG ETNICITETS NEUTRALE KARAKTERER

Facilitator: Maj Rafferty

Forsøgssgruppe: May Litschifz, Vanessa Petterson, Coco Kokyigit og Katrine Engell

Forsøgsstationen Juni 2023

Foto: TC Schwartzkopff, 2023.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning og forsøgsspørgsmål.....	2
2. Undersøgelser.....	3-6
2.1) Sneglen som metafor.....	3
2.2) Forsøgsrum og udarbejdelse af manifest.....	4
2.3) Arbejde med kønskoder.....	4
2.4) Spørgsmål om etnicitet, identitet og baggrund.....	4
2.5) Vokale og dialog viewpoints.....	5
2.6) Arbejde med objekter og materiale.....	6
3. SLIM Manifest.....	7
4. Refleksioner.....	8-14
4.1) Refleksion af instruktør, facilitator og manuskriptforfatter, Maj Rafferty.....	8
4.2) Refleksion af skuespiller, May Litschifz.....	11
4.3) Refleksion af skuespiller, Vanessa Petterson.....	12
5. Konklusion.....	14
6. Henvisninger og Baggrundsmateriale.....	15

1. Indledning og forsøgsspørgsmål

I sommeren 2023 undersøgte gruppen SLIM igennem en uges workshop på Forsøgsstationen, hvordan og om det er muligt at skrive samt spille køns-og etnicitets neutrale karakterer. Rapporten her beskriver nogle af de metoder vi under workshoppen arbejdede med samt vores refleksioner. Undersøgelserne i dette forsøg lagde grund for den senere opsatte forestilling SLIM på TeaterFår302 i november 2023.

Det overordnede spørgsmål for forsøget var : *Kan man skrive et manuskript og spille et teaterstykke køns-og etnicitets neutralt?*

2. Undersøgelser

2.1. Sneglen som metafor

I forberedelse til workshoppen blev der skrevet en mindre dialog samt en nultekst (Se Bilag 1 og 2), som begge skuespillere var blevet bedt om at lære til forsøgsugen. Disse to tekster brugte vi ugen igennem som udgangspunkt i vores undersøgelser.

For ikke at gøre brug af allerede kultur betonedede pronomener, som *han*, *hun*, *De/Dem*, valgte teksten udelukkende at gøre brug af det svenske kønsneutrale entalspronomen *hen*. Dette blev gjort for at skabe en så neutral som muligt base for vores forsøg. Den mindre dialog omhandlede karakteren HEN B, der forsøger at overbevise den anden karakter, HEN A, om at *hen* er en snegl.

Sneglen er et interkønnet bløddyr. Man kan se sneglen som et billede på gruppens arbejde med identitetspolitik. Sneglen som bærer sit hjem - sin identitet - på ryggen. Dette væsen blev en metafor for hvad vi ønskede at undersøge.

En af de første øvelser vi lavede, var at hver af de to skuespillere tegnede sin karakter som en snegl. Hvad lå i deres figurs bagage med den minimale beskrivelse af deres karakter, som de havde fået udleveret med teksten?

HEN A var en følsom snegl, som bar følelser ude på "tøjet".

HEN B var modsætningen. B blev tegnet som en snegl, der gemte sit rod og bagage på ryggen.

2.2 Forsøgsrum og udarbejdelse af manifest

I forsøgsrummet aftalte vi sammen vores regler for safespace, og hvordan vi samtidigt ønskede at skabe et udfordrende rum. Vi talte om hvilket ord, stereotyper og kønsfordomme, som der triggede eller rørte os. Her begyndte vi at udforme et manifest, som vi udviklede under hele workshopugen. I workshopugen kunne man tilføje ord, observationer m.m. på væggen eller stille et spørgsmål.

Billede fra første dag i forsøgsugen.

2.3 Arbejde med kønskoder

I arbejdet med kønskoder blev vi opmærksomme på igennem vores samtaler, at vi ikke ønskede at stræbe efter "objektive" eller "neutrale" kønskoder, da dette kunne være en fælde af at være en maskulin domineret kønskoder. Vi valgte derfor, at lave en leg inspireret af dadismen fra 20'erne og forfatter William Bourroughs cut-up teknik fra slut 50'erne. På stykker af papir skrev vi forskellige kendte kønstereotyper og kønspecifikke karakterer. Eksempelvis: hysterisk kvinde, en Don Juan, en dum blondine m.m.

Derefter klippede vi dem op og skabte derved nye karakterer.

Eksempler:

Hysterisk – Mand
Skrøbelig – Macho
Fe - Dreng
Jomfruelig – Chef
Logisk – Blondine
Sårbar-konge

Skuespillerne spillede herefter dialogen (Bilag 1) og deres karakter, som en ny opklippede stereotype. I denne leg prøvede vi mange forskellige kombinationer af karakterer, og underteksten i dialogen ændrede sig med hver kombination betydeligt.

2.4 Spørgsmål om etnicitet, identitet og baggrund

I spørgsmålet om etnicitet ligesom mht. køn ønskede vi ikke at falde i en fælde, der var en underbevidst norm skabt af en hvid og patriarkalsk opfattelse af "objektivitet". Efter nogle diskussioner i gruppen, opfandt Coco en leg, som vi kaldte "Fordomsleg". Dette er en leg, der ikke kunne undgå at blive personlig og komme tæt på, men vi ville gerne udfordre vores grænser og os selv samt vores egne fordomme.

Legen gik ud på, at man i grupper af to og to på skift skulle fortælle den man sad overfor, hvem man troede personen var. Eksempelvis: Hvor man troede personen var vokset op, hvor havde de gået i skole. Hvad lavede deres forældre osv. En afkodning af alle mulige identitetsmarkører. Derefter skulle man af eller bekræfte de opfattelser den person, som sad overfor en, var kommet med. Legen var en måde at åbne op omkring de tanker og ideer vi skaber om hinanden, og hvor hurtigt vi skaber de tanker baseret på små ting. Det interessante var, at ofte igennem legen var fordommene og tankerne om den anden persons liv ikke korrekt. Hvis det derfor er sandt, at vi baserer vores indtryk og opfattelser af andre mennesker på de første sekunder vi møder dem, så giver det stof til eftertanke. I virkeligheden siger de identitetsmarkører vi sætter på andre og hvordan vi tolker dem, måske mere om hvem vi selv er. Legen var særligt interessant til at komme under huden på folk i gruppen, og skabe en bedre forståelse af hinandens baggrund og identitet, samt blive bevidst om ens egne fordomme.

2.5 Vokale og dialog viewpoints

I nulteksten, som var skrevet uden specifikke karakterbaseret replikker (Se Bilag 2), arbejdede vi med klassiske viewpoints, som vi senere omdannede til vores egne vokale og dialog viewpoints.

Vi startede med at træne de basale og originale viewpoints af Anne Bogart og Tina Landau, dvs. at gå i rummet med fokus på tempo, arkitektur, kinetik, afstand m.m. Dette gjorde vi på forskellige måder gentagende, som opvarmning til vores træning, og senere skabte vi vores egne viewpoints, som vi begyndte at træne med.

Billede fra TeaterFår302: Dialog viewpoints scenen (Sammensmeltet snegl)

Særligt skabte vi det, som vi kaldte ”vokale eller dialog viewpoints”, og en scene blomstrede ud af denne undersøgelse. Ved brug af nulteksten, som kan ses i Bilag 2, hvor begge skuespillere havde lært alle replikker (Dvs. ikke specifikt til deres karakter) kunne skuespillerne derfor selv bestemme hvilke replikker de ville sige, i hvilket tempo, i hvilken del af rumme, om de ville gentage eller ikke sige noget.

Disse dialog viewpoints endte med, at nærmest blive en sammensmeltning af de to karakterer, da de begge reciterede fra samme tekst. Deres sind virkede som ét for beskueren. Det var en måde at arbejde med tekst, men med teknikker inspireret af fysisk teater. Denne teknik blev vi særligt glade for at arbejde og træne videre med.

2.6 Arbejde med objekter og materiale

Hvordan ville vores flydende figurer, som vi i løbet af forsøgsugen havde skabt, stå i den materielle verden? Hvordan interagerer flydende tilstande med materiale og med verden omkring os? Kan vi lære noget af fysiske materialer og objekter, og bruge det til at skabe vores karakterer?

I løbet af forsøgsugen arbejdede vi med forskellige objekter så som: en kuffert, et slimdyr, en maske m.m. Særligt kufferten kom i spil, som en manifestation af metaforen for sneglen. Sneglen der bærer sit hjem. HEN B ”bar på bagage”. HEN A brugte de mange objekter rundt omkring i rummet, som en forlængelse af sit hjem og en forlængelse af at være en følsom karakter, ” at have sit hjem ude på tøjjet”/ at have følelserne ude på tøjjet”.

Senere arbejdede vi med dej, som et slim materiale. Slimen som glider, som sidder fast, som klistre, som samler og som tørrer. Slimen som kan omdannes til alt, og nærmest kun bliver noget i form af dens transformation til noget andet, eller i form af transport af andet materiale.

HEN B og HEN A stod som to kontraster. To sider af slimens formåen. HEN B gled og transporterede sig selv med slimen, klistrede sig selv fast alle mulige steder i rummet. Der opstod en måde for HEN B at gå på igennem denne øvelse.

HEN A stagnerede, spiste sig selv og tørrede. HEN A var ved at tørre ud og smuldre. Vanessa fandt her en lyd for HEN A, en lyd af at tørre ud. Et tørrende skrig.

Billede: Forsøg med dej som slim.

Man kunne blive ét igennem slimen. Skuespillerne gik sammen, blev et væsen. Dette væsen tørrede ud, faldt i smuldre og de skiltes igen som to mennesker. Kun sporet var tilbage.

3. SLIM MANIFEST

Dette manifest var resultatet af ordene, der var kommet på væggen og samtalerne igennem forsøgsugen.

VI ER EN TYKTFLYDENDE SAMLET MASSE AF ALT
ALT DET GLEMTE OG GEMTE.
VI BEVÆGER OS FREM
IMOD FREMTIDEN
LANGSOMT
LIGESOM EN SNEGL, HAR VI ET HUS VI BÆRER PÅ.
DET SKJULER VI IKKE, MEN VISER DET FREM SOM VORES STRUKTUR.
VI ER SLIM.
VI ER STOLTE AF SLIM.
VI UNDERSØGER SLIM.
VI GLIDER FREM FRA DET SKJULTE I ET LANDSKAB DOMINERET AF KØNSKODER,
ELITEN OG FINKULTUR.
ALT DET TAGER SLIM OG GØR DET TIL EN LEVENDE DEL AF MASSEN.
SLIM FLYDER OG FRISÆTTER ALT DET BLIVER EN DEL AF.
VI NULSTILLER FOR AT SÆTTE FRI.
NULSTILLER VORES FØLSOMME SNEGLEKROP
OG GEMMER VORES FRYGT
I DET HUS VI HVER ISÆR BÆRER PÅ.
SAVE THE PLANET, BECOME A DIFFERENT SPECIES
VI ER ALT OG INTET.
VI OVERLEVER OG EKSISTERER OVERALT
KAN KOMME FREM OVERALT
SÆRLIGT DER HVOR INGEN ØNSKER.
VI FØLGER SPOR, OG SKABER NYE SPOR.
VORES UENDELIGE SPOR OG FORME LØBER OG SMYGER SIG OMKRING
ETABLEREDE STRUKTURER.
UDFORDRE DEM OG ALLE.
VI ER SLIMEDE OG UNIVERSELLE.

VI ER ET KOLLEKTIVT EGO, DER SER PÅ DET SLIMEDE INDIVID.

SLIM undersøger kønsformsprog og hvilke teknikker en skuespiller kan bruge til at frisætte køn. Det samme for etnicitet.

Vi er ikke bange for form, men vi er bange for intet indhold.

Ved at se på om en nulstilling af køn og strukturer er muligt, samler vi først klichéer, stereotyper - alt det slim er imod - og klipper det op.

Gør det til en del af den samlede slim.

Vi tror ikke man kan nulstille og slette historien, derfor er den også en del af vores slim.

Vores frisættelse og nulstilling, bliver i sidste ende vores struktur.

Vi ved at alle strukturer på jorden er formet og flydende.

Vi leger med koder, køn og roller.

Masker og underbevidstheden.

Her starter vi.

Med alt i én masse.

4. REFLEKSIONER

4.1 Refleksioner fra instruktør, facilitator og manuskriptforfatter, Maj Rafferty.

DAG 1.

Vi læser de to udleverede tekster sammen. Det er som om, at der er noget Freud over det. Som om der er noget psykoanalytisk over sneglen.

Vi tegner en snegl.

Er det den samme person?

To fysiske og psykiske behov, som står overfor hinanden?

Der er noget modsigende og modstridende ved den ene karakter (HEN B).

Der er noget firkantet ved den anden (HEN A).

Kan alle mennesker indholde begge dele?

DAG 2. Samtale om rum og manifest.

Kan man overhovedet nulstille køn?

Androgyne kønskoder i tøj er ofte maskuline, forklarer Katrine.

Vi vil gå imod begge dele.
Kan vi undgå kønskoder, ved at blande dem sammen?
Klippe det op?

Individet overfor kollektivet.
Hvem er jeg?
Hvem er vi?
Hvad vil *vi* og hvor vil *vi* hen?
Hvordan er *vores* struktur og form?

DAG 3

Dialogen som skuespillerne spillede i dag blev meget kvindelig. Følte at det var mor og datter. Vi lover os selv, at i morgen ville vi invitere far ind. Blev et mor og datter drama i dag. Teenageren der prøver at bryde ud, der prøver at opstille sin egne meninger og hypotester overfor den uforstående og trætte mor.

Vi prøvede mange ting i forskellige konstellationer. Vi arbejdede bl.a. med en maske, som gjorde den maskerede karakter til en slags ånd - en universel ånd - som vi måske alle kender; En mor.

DAG 4

Det er som om det hjælper at gå imod det køn, som falder én lettest.
Der opstår noget dér, noget sårbart.
Vi finder noget sårbart i manden.
I dag har vi inviteret manden ind i vores verden.
Vi udforsker hans mønstre.
Den fattede mand, den objektive mand, den deprimerede mand.
Det er som om begge karakterer bliver ligestillet ved at blive fattet, kalkulerende, manipulerende.
Når de begge er ligeværdige i spillet.
Hvad er en nulstilling? Et ligeværdigt forhold.
Kan man kun finde det ved at sætte samme kønskoder overfor hinanden?
Det var som om, at det var dyret vi fandt mest frisættende, som om det kunne indholde begge køn.

Vi vil skabe en person, som splitter sig.
Et ego, der bliver til to.
En samlet person, to psyker.

DAG 5.

Vokale og dialog viewpoints

Det har længe været en drøm for mig, at bruge viewpoints i dialog.

Det prøver vi af i dag.

Vi har trænet og opvarmet med klassiske viewpoints.

Til at starte med er det svært med de dialoge viewpoints. Også det skal varmes op.

Man skal ind i stemningen, man skal lytte til den anden, men samtidig ikke.

Man skal følge sin egen puls, så det bliver en fælles puls.

Vi prøver ryg til ryg. Det hjælper. På den måde lytter skuespillerne mere til deres stemmer, hinanden og dialogen, og derfra opstår naturligt en sekvens. Skuespillerne begynder at bevæge sig, stadig ryg til ryg med fokus på ordene. Langsomt bliver de mere frie i udfoldelsen af denne øvelse og begynder at bevæge sig videre i rummet.

Anden del af dagen arbejder vi med dej. Dejen der tørrer. Skaber en lyd.

Skaber en smeltende fornemmelse.

DAG 6.

Et køkkenvask-drama? Et avantgarde-køkkenvask drama.

Genren *køkkenvaskdrama* er kendt som en genre hvor man bryder tabuer. Bl.a. var det i et køkkenvaskdrama i 60'ernes England, at man for første gang så et blandet par på scenen. Køkkenvask-dramaet er en klassebevidst genre, hvor man diskuterer og opsætter de store problemstillinger i samfundet over opvasken.

I modsætning kan man i skrivende stund nærmest se den avantgarde genre, som en form for elitær finkultur i vores samfund. Noget som ligger langt væk fra køkkenvask-dramaet, arbejderdramaet, det realistiske i kontrast til det abstrakte. Dette til trods for at det avantgarde historisk set er et opgør med de dominerende strukturer. Hvorfor ikke give det avantgarde tilbage? Sætte det sammen med hvad nogen vil anse som dens modsætning. En form for dadaisme. Det avantgarde til arbejderene, det avantgarde tilbage til opgøret med eliten og de etablerede samfundsstrukturer.

Jeg finder det sprogligt svært at tale om klassestrukturer på dansk og i Danmark. Det er som om vi mangler ord for de nuancer, der findes i vores samfund. Måske er det derfor, at mine tanker bliver omdannet til eksistentialistiske dilemmaer med snegle.

4.2 Refleksioner fra skuespiller, Maj Litschifz.

I mit arbejde med karakteren Hen B, gik det op for mig, at det var en langt mere formbaseret proces, end en psykologisk, der gjorde det muligt for mig at gå til værks med at skabe en køns-, klasse- og etnicitetsneutral karakter. Idet jeg skulle skabe en karakter, der i sin egen realitet i manuskriptets 'nu' identificerer sig som en snegl, var det enormt givende at arbejde udefra og ind, frem for indefra og ud, som jeg sædvanligvis har været vant til. Hvordan ser et menneske ud, som både er betinget af at være slimet, en snegl og delvist en junkie, idet der i teksten nævnes at karakteren "suger heroin"?

Vores leg med viewpoints og med at arbejde med bevægelse i rum og i forhold til hinanden, hjalp os med at komme frem til, at kontrasten mellem de to karakterer var afgørende for, at man forstod, hvem de to var, uden at gå for dybt ind i et psykologisk belæg og deres individuelle baggrundshistorier. De blev to karakterer, hvis dybde og nuancer dermed var betingede af, hvordan de forholder sig til hinanden mere end måden, de forholder sig til deres eget liv.

Vi lavede undersøgelser, hvor vi ved hjælp af at blande typisk kønnede adjektiver og arketyper, kønnede roller, som var sammensat anderledes end de er i samfundet, ledte os frem til en ny forestilling om køn. Vi lavede blandt andet undersøgelser hvor vi spillede en scene som en "hysterisk konge" eller et "standhaftigt pigebarn" og lignende, hvor de adjektiver, der typisk anvendes til at beskrive et bestemt køn, bliver hæftet til en ny kontekst, hvor de bryder med det normative billede af køn. Det var en enormt givende proces, og vi kom derved frem til, at det nok var naivt at tro, at vi helt kunne udviske alle de kønskoder, som vi er vokset op med og har udviklet gennem menneskehedens historie. I stedet kunne vi prøve at skabe nye kønsforståelser ved at blande de forventninger, der findes til kønnene igennem de adjektiver, vi pådutter dem, og måden vi derved performer karaktererne på. Så de var skabt ud fra en blanding af eksisterende kønskoder, men i en sammensætning, som er normbrydende, og som relaterer sig til de korte karakterbeskrivelser, som manuskriptet lægger op til.

I manuskriptet er B kun beskrevet som "påvirket". Dette gav mig grobund for at gå dybere i researchen med junkier og de ticks, måder at gestikulere på, og den mimik, som jeg fandt igennem videoer, hvor junkier fra Skidrow i Los Angeles bliver interviewet. Denne research blev sammensmeltet med undersøgelserne af de blandede kønskoder fra Forsøgsstationen, som resulterede i Hen B's karakter, som blev meget en meget fysisk karakter. I samspil med hen A, blev det en junkie / snegl, som var træt af at vente, og som alt derfor gik for langsomt til. B følte at de selv og alt omkring dem var langsomt, fordi alt inde i B's hoved kørte i et alt for hurtigt tempo. Hen B blev derfor den hurtige, energiske karakter, som A stod i kontrast til. Derudover var Gena Rowlands karakter i 'A Woman under the influence' også en reference,

jeg anvendte i arbejdet. Som kontrast til de mere maskuliniserede junkie referencer, blev denne karakter en inspiration til fysikken og måden at udtrykke denne hurtighed i omdannelsen af indtryk til udtryk. Den karakter er nemlig præget af mange pludselige skift. Det er en maniodepressiv, borderline type karakter som får skizofrene udbrud alt efter de impulser, hun modtager udefra. Hun tolker alt efter hvad hun selv tænker, hvilket jeg også drog ind i Hen B. I løbet af filmen opdager man, hvordan hun konstant finder små detaljer, ord/situationer, og hæfter sig ved dem, hvilket bevirker at der kommer disse pludselige skift. Hun bliver ekstremt optaget af en detalje, som gør, at humøret pludseligt vender, hvilket jeg endte med at drage ind i B.

Det var dermed en enormt spændende proces at arbejde med, at gøre en karakter så neutral som muligt, ved ikke at låse den fast i nogle bestemte adjektiver, og dermed gøre den så flydende som muligt, samtidigt med, at den havde en masse dybde med alt det, som fysikken er et tegn på psykisk. Personligt følte jeg mod slutningen, at vi delvist blev så flydende i vores undersøgelser, at vi mistede lidt form, og til videre arbejde kunne det være, at man skulle tage nogle lidt klarere valg med karaktererne og deres "rejser" i hver scene.

4.3 Refleksioner fra skuespiller Vanessa Petterson.

Vores projekt, SLIM, udforsker identitetspolitik gennem teater, ved at tage udgangspunkt i ideen om det klassiske køkkenvaske-drama, og skabe karaktererne HEN A og HEN B for at udforske kønsneutralitet.

I forsøget undersøgte vi stereotyper, der ofte tilskrives mænd og kvinder, og vi eksperimenterede med at blande dem på forskellige måder. Disse stereotyper eksisterer i verden omkring os og i mennesket. Ved at blande stereotyper, der normalt tilskrives de kvindelige kønsroller som f.eks. 'hysterisk' eller 'mild' med stereotyper, der ofte tilskrives det mandlige køn som f.eks. 'macho' og 'stærk', forsøgte vi at se, om vi som skuespillere kunne nedbryde disse stereotyper for hvert køn ved at kombinere dem. Vores tilgang var at udforske, hvordan man kan arbejde med de eksisterende kønsklicheer der findes i verden for at udfordre den traditionelle kategorisering af køn.

Jeg oplevede, at disse eksperimenter var en øjenåbner for mig som skuespiller. Ved at lege med disse stereotyper på scenen fik jeg en dybere forståelse for, hvordan de kan manipuleres og skubbes ud over deres traditionelle grænser. Eksempelvis var vores forsøg med at lade begge roller omfavne både kvindelige og mandlige stereotyper fascinerende, men også udfordrende. Til trods vores intention om at skabe en kønsneutralitet i scenen, opstod der alligevel nye fortolkninger i starten af arbejdet, der trak på traditionelle relationer som for eksempel mor og datter eller et parforhold.

Vi arbejdede også med at forskyde vores stemmer, for eksempel forsøgte jeg at gøre min stemme dybere og det var en spændende undersøgelse af, hvordan min stemmes tone og klang kunne påvirke opfattelsen af køn. Jeg fandt det bemærkelsesværdigt, at når jeg formåede at balancere det maskuline og feminine i min stemme, oplevede jeg at fokuset på det individuelle køn, måske trådte mere i baggrunden. Det var som om, at når begge aspekter af kønnet var til stede, udviskede de hinanden, og på den måde kunne vi måske skabe et rum hvor man ville kunne se ud over de traditionelle køns kategorier.

I undersøgelser om at inkorporere en snegls kropslige tilstedeværelse på scenen involverede en eksperimenterende viewpoint undersøgelse af vores egne kroppe og bevægelse i rummet. Dette omfattede kinetik, tempo og udforskning af, hvordan vi kunne fremstille en snegl med vores menneskekroppe og samtidig aktivere en indre fornemmelse. Jeg oplevede, at denne undersøgelse styrkede min indre forståelse som skuespiller og udvidede min følelsesmæssige forbindelse til det at føle sig som en snegl. Disse nye lag implementerede i vores fortsatte undersøgelse af kønsstereotyper og kønsneutralitet. Denne tilføjelse af snegleformen og følelsen af slim ændrede vores bevægelsesmønstre og måden vi bebod rummet på, på en måde, der ikke længere var begrænset af det menneskelige eller kønsopdelte som før.

I vores arbejde med begrebet 'slim', både i sin fysiske og symbolske form, har vi undersøgt, hvad det repræsenterer og hvordan det kan pege på mennesket frem for kønnet. Vi diskuterede det slim, vi efterlader bag os, og hvordan dette repræsenterer menneskets historie - som et billede af sneglens spor, der viser dens rejse og færd gennem livet. Det var fascinerende at se menneskets historie gennem dette perspektiv, hvor alle var en slags snegl, der inkorporerer begge køn, ligesom yin og yang i den østlige filosofi. Det blev tydeligt, at det handlede mere om at være menneske end om det køn, man er født med.

Vi skabte en scene, hvor begge skuespillere skulle fremsige samme monolog fra manuskriptet, og den fungerede særligt godt. Her blev replikkerne frit sagt, gentaget, sagt i kor, individuelt eller med en forskydning. Ved at bruge vores egen opfundne viewpoint omkring det at være en snegl på scenen som nævnt tidligere, bevægede vi os rundt som en snegl, der bærer sit hus. Jeg følte, at kønnet bedst blev neutraliseret i denne scene og igennem den undersøgelse. Jeg oplevede, at man så mere på et menneske, og dets tanker og følelser som en fælles enhed fremfor når vi ser på det individuelle menneske og bedømmer det vi ser, som f.eks. hvad køn har det menneske?

Denne erfaring tillod os at træde ud over de traditionelle forestillinger om køn, hvor vores sammensmeltning på scenen fjernede fokus fra individuelle kroppe og køn. Det gav os mulighed for at opleve os selv og hinanden på en måde, der overskred normale opfattelser

af identitet. Vi nærmede os en tilstand, hvor kønnet blev sekundært, og hvor vi så hinanden som mere end blot summen af vores fysiske egenskaber. Det var en oplevelse af at transcendere begrænsningerne i vores konventionelle opfattelse af mennesket.

5. Konklusion

Sneglen blev vores neutrale udgangspunkt i forsøget. Her kunne vi igennem naturen, dyret samt dens undefinerbare og formlige krop, kigge på mennesket både i kontrast og i sammenlignelighed.

Det performative blev i høj grad fysisk igennem vores arbejde. Her især arbejdet med krop og stemme - hvordan man sidder, går og bevæger sig med begge køn, eller som en interkønnet snegl. Men også det mentale var i spil. For hvordan skaber man en karakter, som ikke er formet af kulturelle tanker, historie, normer og forventninger blev en gennemgående undersøgelse og spørgsmål i hele vores forsøg.

I forsøget brugte vi forskellige klassiske performance og skrive teknikker, så som cut-up metoden og viewpoints. Særligt ift. viewpoints formede vi dem til eget brug, i en stræben efter det vi overordnet begyndte at omtalte som ”*kønsnedbrydende viewpoints*”. Disse viewpoints kunne bruges som metoder til at forme vores køns – og etnicitets neutrale karakterer. De følgende teknikker, som vi arbejdede med var:

- Cut-up teknikken
- Fordomsleg
- Fortæl din karakters historie i krop
- Spil din karakter som et dyr (Evt. en snegl)
- Form en karakter som bærer på noget. Hvad bærer de på? Hvordan bærer de det?
- Vokale/Dialog viewpoints

I arbejdet med etnicitet omgjorde vi det i højere grad til en ide om identitet og identitetspolitik. Måske havde dette spørgsmål været anderledes udforsket med en anden sammensætning af vores gruppe, i det de fleste på vores hold har en baggrund i at arbejde med kønsspørgsmål mere end med etnicitet. Hvis man opsatte forsøget igen, kunne man vælge at gøre det med et større fokus på etnicitet, i det både køn og etnicitet hver er to store spørgsmål i sig selv. Dog mener vi med vores omsætning af begge fokusområder til *identitet*, at vi her skabte en ramme, der kunne rumme begge.

Ideen om ”objektivitet” kom vi via samtaler og igennem vores undersøgelser ind på, at der eksisterer en bias ift. forståelsen af *objektivitet*, der særligt omhandlede kultur og klasse.

Sproget og klasseforskellene deri blev grundsten for udviklingen af karakterene og deres dialog, som senere blev til manuskriptet *SLIM*.

I stedet for at tro, at vi kunne udviske, nulstille og skabe helt neutrale karakterer, valgte vi i stedet at se på slimen, som samler alt i en masse i dens møde med verden, gør det til en del af sit og transporterer det videre, nu omformet, nu som noget nyt og forevigt forandreligt.

6. Henvisninger og baggrundsmateriale:

Balitrónica and Gómez-Peña, *I'm Offended*, Site-specific Performance text. 2017.

Beckett, Samuel. *The Complete Dramatic Works*. 2006.

Bogart, Anne and Landau, Tina . *The Viewpoints Book: A Practical Guide to Viewpoints and Composition*. 2004.

Burroughs, William S. https://en.wikipedia.org/wiki/Cut-up_technique 1950.

Cassavetes, John . *A Woman Under Influence*. Film drama. 1974.

Gomez-Pena, Guillermo and Roberto Sifuentes, *Exercises for Rebel Artists*. 2011.

Laita, Mark. *Soft White Underbelly*, Online Video. "Maxim", Juli 2023.

Mason, Freddie. *The Viscous*, 2016.

Todd , Professor Selina. *Tastes of Honey: Shelag Delaney, class and feminism in postwar Britain*, Online Zoom lecture with available link on youtube, Saturday 26 September, 2020.

Forsøgsrummet, læsning af tekst.

Billede: Slimkamp i Forsøgsugen.

SLIM et teaterstykke
af Maj Rafferty
(Uddrag)

Begge skuespillere er defineret som hen. De kan derfor spilles af alle køn, etniciteter, m.m.

Karakterer:

Hen A - Virker skrøbelig

Hen B - Virker påvirket

AKT I . Scene 1.

På scenen er et køleskab, en mikrobølgeovn, to stole og et bord. Køleskabet siger en brummende lyd hele tiden. Bordet vipper og stolene er ved at falde fra hinanden, de er meget skrøbelige at sidde på og gør at skuespillerne hele tiden enten må sidde helt stille, eller rette sig op, når de sidder på dem. Der er en underlig tom stemning. HEN B kommer ind på scenen, hvor HEN A allerede venter.

HEN A

Du kommer tre timer for sent.

HEN B

Jeg har aldrig sagt hvad tid jeg ville komme, hvordan kan jeg så være forsinket? Jeg sagde, at jeg ville komme i løbet af i dag og her er jeg.

HEN A

Jeg har ventet på dig hele dagen. Det er næsten aften nu.

HEN B

Men solen er ikke gået ned. Jeg er en snegl, jeg er en snegl, jeg bærer mit hjem på min ryg, jeg er en snegl.

HEN A

Du er ikke en snegl, du er et menneske. Men dit hår er underligt, og du skulle tage at blive bedre til tid.

HEN B Stiller en stor taske og pose ned, indholdet flyder over. Langsomt begynder tingene fra HEN B at blive spredt som et spor rundt på scenen.

HEN B

Grin ikke. Jeg er en snegl, og du er et menneske. Vi to er ikke ens.

HEN A

Ja, slimet er du. Men du er også et menneske. Hvor har du været ? Har du spist?

HEN B

Jeg spiser ikke. Jeg suger. Suger slim, suger vand, suger speed, coke, heroin, suger alkohol, suger lim, helium, sukker, koffein, data, internet, information,

følelser, penge, suger alt hvad jeg kan suge. Ikke fordi jeg vil, men fordi det er sådan, at jeg nu engang lever. Som en snegl. Min hud absorberer som en snegl. Har du noget nyt jeg kan suge?

BILAG 2

HEN A stiller et glas vand på bordet.

AKT 2. Scene 2.

HEN A og B skiftes til at sige replikkerne. Vi ser snegle på scenen.

- Et cellerum.
- At skubbe rum rundt.
- At skubbe sit personlige rum rundt.
- At sælge rum, for at få rum.
- Jeg lever i en taske, jeg lever som en snegl. Har altid mine ting på ryggen.
- Du er også klam som en snegl.
- Jeg har ikke noget rum. Mit eget rum. Jeg ikke har noget rum, og jeg er ved at miste, jeg er ved at miste, mit indre rum.
- Der er jo altid det virtuelle rum.
- Jeg har mange rum, men ingen er mine.
- Ja da, vi ses på chatroulette, vi ses på twitter, vi ses i en tekstbesked. Vi ses i en e-mail. Vi ses på skype. Du har stadig ikke svaret på min besked. Er du stadig syg? Hvad er dine planer? Vil du ses eller hvad? Altså. Jeg kan nok først til december, men ikke for længe. Jeg kan ikke overskue, hvis det bliver for mange følelser.
- Du er altid der, jeg er der aldrig. Så er du der, og så er du der. Du elsker det jo. Du er så fuld af lort og åndsvage historier. Det er alt du har. Og dine smil.
- Ja, du er så forkælet.
- Jeg er så træt af, at du smiler hele tiden. Her troede jeg, at vi havde skabt noget i et helligt rum, jeg krængede mit hjerte, og så..
- Ser du overhoved nogensinde tingene fra min side, tænker du nogensinde på hvad jeg føler? Det hele handler om hvad du føler.
- Du siger aldrig hvad du føler!
- Jeg føler alt, men også ingenting. Jeg er fuld af lort, og alle er fulde af lort. Alle er fulde af slim.